הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים · ספר נשים

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות יבום וחליצה

רבי אפרים נבון

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות יבום וחליצה

רבי אפרים נבון

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-מהגאון-בעל-מחנה-אפרים-על-משנה-תורה-הלכות-יבום-וחליצה/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
הלכה ה 4
הלכה יב 4
פרק ג 4
הלכה א 4
הלכה ב 4
הלכה ה 5
פרק ד 5
הלכה טז 5
הלכה יח 5
פרק ה 5
הלכה יז 5
הלכה כג 5
הלכה ל 5

פרק ב

הלכה ה

כתב ה"ה ז"ל יבמה שנתייבמה וכו' עד פירש"י דאע"ג דאמרה יבמה לא נבעלתי צרתה ודאי לא מיתסרא דחזקה כונס את האשה בועל לאלתר וכו'. נ"ב זה אינו דהא אמרו שם זמנין דמבייש ביש מינה אלמא דלא הוי חזקה גמורה ולפיכך כשאומרים ב' שלא בעל נאמנים אבל אם טוען שבעל לא נאסור צרתה כיון דאיכא חזקה דעל רוב בועל לאלתר אלא דעדיין קשה דנראה מדבריו דההיא דשניהם מודים איירי אפילו לאחר שלשים יום וכ"כ התוס' ואפ"ה אי הוו אמרי שלא בעל היו נאמנים ואע"ג דאיכא חזקה גמורה לאחר ל' יום:

באותו דבור שאילו כפירש"י לא היו צריכים להביא ההיא דהנהו ב' מודים ע"כ. נ"ב אם כדבריו מאי קא פריך והתניא צריכה גט וחליצה דשאני התם דשניהם מודים ובריתא באומר בעלתי:

הלכה יב

כתב הר"מ ז"ל **אמר הגדול איני רוצה לא ליבם ולא לחלוץ וכו'**. נ"ב ע' תשובה להרשב"א ז"ל אלף קס"ה:

פרק ג

הלכה א

כתב הר"מ ז"ל **האומר זה בני הרי זה נאמן וכו'**. נ"ב כתב רשד"ם ביו"ד סי' קצ"ו לדעת רבינו נאמן אפילו במקום עדים ע"כ. וק"ל דהיכי אתי חזקה ומרע לעדים:

הלכה ב

אמר זה אחי אינו נאמן. וכתב ה"ה ז"ל ומתבאר בגמרא בב"ב שאין הלכה כרבי אלא כר' נתן וכתב הלח"מ כוונתו וכו'. ותמה דאפילו כר' נתן לא אתייא ההיא וכו'. נ"ב לפי תירוץ ב' של התוס' לק"מ ודו"ק:

באותו דבור כתב הלח"מ ז"ל אלא ודאי דמאי דקאמר בגמרא דלא מחזיק לן בבני הוא דלא ידיע אי אית ליה בני אי לא ע"כ. נ"ב לפי דבריו קשה מאי הקשה הר"ן ז"ל דאמאי לא אוקמוה מתניתין במוחזק לן באחי דהא מתני' איירי במוחזק לן דלית ליה בני, וע' במהרש"ך ח"ג סוף הספר ומהרשד"ם ביו"ד סי' קצ"ו:

הלכה ה

כתב הר"מ ז"ל **נאמן עד אחד להעיד ליבמה וכו' עד או שניתן לבעלה בן להתירה לזר**. נ"ב נראה דטעמו משום דרוב נשים מתעברות ויולדות ובפ"ק דגיטין אמרו ד"ת ע"א נאמן משום דרוב סופרי דדייני מגמר גמירי:

באותו הדיבור כתב ה"ה ז"ל ואני אומר שאף בבעל אין הדין פשוט שכבר נתבאר שאם אמר יש לי בנים אע"פ שמוחזק באחין נאמן ע"כ. נ"ב התם משום מיגו מהימנינן ליה:

פרק ד

הלכה טז

כתב הלח"מ ז"ל וא"ת כיון דתנא פסולה כו' וי"ל וכו' דחליצת קטנה אינה כלום כחליצת קטן ע"כ. נ"ב כלומר מן התורה כמו חליצת קטן וכיון דקי"ל דחליצת קטן אינה פוסלת ה"ה קטנה. וע' בת"ה ותראה כן:

הלכה יח

כתב הר"מ ז"ל **או מנעל של סיב או של שעם כו'**. נ"ב קשה דרבינו בהל' שביתת עשור כתב דמותר לנעול מנעל של שעם ושל סיב אלמא דלא מיקרי מנעל:

פרק ה

הלכה יז

כתב הרב בכ"מ יש לתמוה מ"ש מהאשה שהלך בעלה וצרתה למדה"י וכו'. נ"ב כל היכא דתלוי במעשה לא חיישינן לזה ואפילו ברובא תלוי במעשה לא חיישינן. וע' פ"כ מהלכות א"ב:

הלכה כג

כתב הלח"מ ז"ל י"ל לזה דהך חליצה הוי פסולה ומדרבנן וכו'. נ"ב לא הבנתי זה דמן התורה אינה חליצה כלל אלא מדרבנן הוא דהויא חליצה לפסול:

הלכה ל

כתב הלח"מ ז"ל כתב הנ"י שהקשה הרשב"א כו'. נ"ב נ"ל דהיינו טעמא משום דביאתה לא פסל את הגדולה אלא שצריך למאן משום שאינו יכול לקיים ב' בתים משא"כ בקטנה וחרשת דביאת הקטנה פסלה לחרשת ושוב אינו יכול לבנות.